

са като видѣлъ толкози много вошка, затекаъ са при дървото си съ надѣжда да набере, ако не по-много, то колкото брата си. Но какво да види! сухы клонъ съ мъхъ покрыты и пожълтели листы отъ тѣхъ капяли! Обзело

го ъдъ и зависть, отишель при баща си и рѣкаль му: — Татко, какво дърво си ми былъ далъ ты? То нехела ни за бѣсь, сухо кат митлянъ чюканъ и нито петь ябълки има по него. Ала на брата ми! хѣ! нему си му далъ каквото прилича. Тогази баримъ заповѣдай му да си сподѣлимъ двама неговытѣ ябълки. — Да гы сподѣли съ тебе ли? отговорилъ